

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Inuocatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Caligula Caesar pulchros & comatos, si quos obuios haberet, occi-
dit. *Suet.*
C. Caligula inuidia motus, Torquato torquem, Cincinnato cri-
stam, & C. Pompeio stirpis antiquae Magni cognomentum abstu-
lit. *Suet.*
C. Caligula inuidia motus, Torquato torquem, Cincinnato cri-
stam, & C. Pompeio stirpis antiquae Magni cognomentum abstu-
lit. *Suet.*

HEROGLYPHICA.
Nonnulli experientibus Inuidiam per Hydram speciem significari
dicunt, quod in nullo alio monito domitando Herculeum ma-
gis habet. *Var. Fal. li. 3. pag. 155. A.*
Inuidiam etiam cum prauis moribus tum Inuidia hieroglyphice
significatur. Quare Antithenes non temere dicere solebat, ab-
sentem esse *invidiam* a solo non repugare, qui sentiri ex hoc *inui-*
dia a Republica submouendus, ut Plutarchus interpretatur: tam e-
nim inuidia inuicem sunt ciuitati, quam *Lolium* est tuitico: qui vero
produs eum ipse sibi fouet inuicem. *Pier. Fale. lib. 56. pag.*

EMBLEMA.
Emblema lxxi. Andr. Alciat.
*Spualis supercaas manducans femina carnes,
Cuius dolent oculi, quosq. suum cor edit.
Quam moues & pallor habent, spinosaq. egestas.*

FAEVIA.
Canis in praesepi.
Precedens canis dentibus, & allatrans nonnunquam in praesepi
locos, a quo boues terrebantur, neque admittentur ad pabula.
Quanta illa, inquit, inuidia est: non pati te, vt ex cibo ve-
straem quem tu capere nec velis, nec possis?
Fobis de proquerbio compolita est, quo notatur inuidiae ma-
gnitudo.

Inuidus.
Volens explorare sensus hominum Iupiter, misit Apollinem in
terras, qui vultu teretes humanas cognosceret. Hic primum incidit in
inuidiam suam, & alterum inuidiam. Quibuscum collocutus, co-
mplanis fecit petendi quod velleat. Id enim quod vterque petiti-
uum se habiturum ea lege, quod sibi alter petiisset, alteri pra-
staturum. Nullo igitur pacto induci potuit auarus quicquam
sibi petere, at inuidias erui vnam oculum sibi petiit, vt auarus
ambobus mitteret.

Lupus & Vulpes.
Videtur Lupus ad iuppitium capitis Vulpem quendam rapi-
tam de forma & magnitudine: itaq. misertus illius, itauit Leonem
regem, apud quem se fecit singulari in gratia esse, deprecari pro
illius, scilicet igitur causam propter quam Vulpes damnata
esset. Cui responderunt, quoniam illam ductabant: Quod freta viribus
sua non contenta rapinis auri de cohorte, pinguisimum etiam
patronem, de momeo corum, qui regi ad delicias omnes cibos asser-
uauerunt, fuisse causa aggressi. Tum Lupus mutata Vulpis liberan-
te mouerare discessit, & irata ceruice illa perit.

Inuocatio.
Quae factio simulandi sunt: estque hoc per uitatis vitium insti-
tutum, ut eos cum quibus communicari videant com-
municentibus, est medio sublatos, cupiant, illis vtin diminutis ipsi
sibi ducantur.

Inuocatio.
Græce *inuoce*, *inuoce*, *inuoce*, & *inuoce* inuoco dicitur. Est
nam inuocare, in se vocare, per affectum & deuotum cultum.
secundum B. Thom. super epist. ad Roman. 10. scilicet 2. scilicet 2.

LOCUS BIBLICI.
Inuocari nomen alicuius super aliquem, est de nomine illius
proci. *Genes. 42. versicul. 15. Deut. 28. 10. 4. Esd. 25. Dan. 9. 18. 19. E-*
zech. 10. 7. 10. Inuocare nomen Dei super aliquem. Numer. 27.
10. 2. Timoth. 2. 22. Inuocatus Deus in tribulatione exaudit. 2.
Timoth. 2. 22.

Inuocatio nominis Christi, pro Christi Deitatis agnitione, 1. *Co-*
rinth. 12. 19. Inuocatio versus quocumq. pro toto Dei cultu. 2. Tim.
2. 22.

LOCUS BIBLICI.
Inuocatio nominis Christi, pro Christi Deitatis agnitione, 1. *Co-*
rinth. 12. 19. Inuocatio versus quocumq. pro toto Dei cultu. 2. Tim.
2. 22.

LOCUS BIBLICI.
Inuocatio nominis Christi, pro Christi Deitatis agnitione, 1. *Co-*
rinth. 12. 19. Inuocatio versus quocumq. pro toto Dei cultu. 2. Tim.
2. 22.

LOCUS BIBLICI.
Inuocatio nominis Christi, pro Christi Deitatis agnitione, 1. *Co-*
rinth. 12. 19. Inuocatio versus quocumq. pro toto Dei cultu. 2. Tim.
2. 22.

LOCUS BIBLICI.
Inuocatio nominis Christi, pro Christi Deitatis agnitione, 1. *Co-*
rinth. 12. 19. Inuocatio versus quocumq. pro toto Dei cultu. 2. Tim.
2. 22.

22. Inuocatio nominis Dei præcipitur, *Psalms. 50. 15. salutaris est. 20.*
8. Proverb. 18. 10. Ioc. 2. 32. Act. 2. 21. Roman. 10. 13. Inuocatio nomi-
nis Dei, sacrificium Deo gratum, Psalm. 116. 25. Inuocatio ex fide.
Rom. 10. 14. Inuocatio & fides inter se coniunctissimæ. Mat. 21. 9. 22.
Mat. 24. Luc. 13. 6. 1. Iob. 3. 22. Inuocatio fructus. Phil. 4. 7.

SIMILITUDO.
Atanasii. Si in paganorum iudiciis regem terrestrem testem ci-
tare fas non est, vt pote, maiorem & is qui citant, & is qui iudicant:
Cur Deum increatum ad res creatas inuocamus, facientes vt Deus
ab hominibus contemnatur? *De Christi passione.*

EXEMPLA BIBLICA.
Inuocatio Dei exempla: Seth, *Genes. 4. 26.* Abraham, *12. 8. & 13.*
4. & 21. 23. Isaac, 25. 21. & 26. versicul. 25. Iacob, 32. 9. Moyses, Exod. 34.
9. Deut. 32. 1. Samson. Iudic. 15. 18. Samuel, 1. Sam. 12. 17. Eccles. 4. 2.
19. David. 2. Samuel. 22. 4. 7. 1. Paral. 21. 26. Psalm. 7. 6. & 18. 4. & 31.
Ser. 2. & 116. 13. Elias. Reg. 17. 36. 37. Ezechias, 2. Reg. 20. 11. Ruben, Gad
& dimidia Tribus Manasse. 1. Paral. 5. 19. 20. Aia, 2. Paral. 14. 11. Io-
sua, Eccles. 4. 6. 5. Ezechias, 48. 20. 21. 22. Ieremias, Thren. 3. 55. Sacerdo-
tes. 2. Mach. 3. 15. & 14. versicul. 34. 35. Iunior ex septem fratribus, 7.
37. Machabæus & reliqui iudæi, 8. 2. Razias, 9. 4. 6. Iudas Machabæ-
us 15. v. 21. 26. Stephanus, Act. 7. 60.

Vide, Dem., Oratio, Precatio.

Iocus.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Iocum vocamus quod est contrarium serio. Hinc ioci gratia fa-
cta obligatio, non valet. *obligationum substantia. ff. de act. &*
oblig.

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.

Iocos & Diuamant. *Plat. in Cratyl.*
Iocofus mollis est, nam iocus & requies & relaxatio & iocofus in
hac excedit. *Arist. 7. Eth. ca. 7.*
Iocus ideo inuentus est, vt qui laborat, habeat recreationem. *id-*
em 8. Polit. c. 3.

Iocum fecerunt homines finem cum & habeat fortasse finis vo-
luptatem, quamdam, sed non quamcumque, & querentes vitam ac-
cipiunt hanc pro illa, quia cum sine habendi similitudinem habet.
idem ibid. ca. 4.

APOPHTHEGMATA.

Diogenem a lethali somno experrectum medicus interrogauit,
quomodo se haberet, Recte, inquit, nam frater fratrem amplectitur.
Alludens ad Homerum, qui *δῆλον* & *ἄντρον* germanos finxit,
quod somnus mortis sit imago. *Laert. li. 6.*

Idem mulierem amulam se cui iocofus exornatem intruit: Si vi-
uos, ait, lenocinio allicere vales, plurimum falleres: sed si defuncto-
rum vmbra, oro ne diu cuncteris. *Stob.*

Idem. Didymus, qui vulgo audebat adulter, curabat oculū vir-
ginis. Ei Diogenes dixit, Vide ne corumpas pupillam. Hoc dictum
apud nos non est adeo iocofum, vt apud Græcos, apud quos *αἴρα*, &
virginem sonat, & oculi pupillam. *Laert. li. 6. ca. 2.*

Anonymus. apud *Æginetas* lex erat, vt si quis Atheniensis *Ægi-*
nam venisset, capitale esset. Huc quum esset deductus Plato vt ve-
nundaretur, capitis postularus est a Carmentio, qui legem eam tu-
lerat: sed tempestiuo cuiusdam ioco liberatus est. Ait enim, legem
habere, si quis homo: at hunc esse philosophum. *Laert. li. 6. ca. 2.*

Seratonicus, quodam imperite iaculante, abiens ad ipsum sco-
pum, contitit. Et cum quidam interrogaret, causam, respondit, Ne
feriat. *Anton. in Meliss.*

Anonymus. Lacon quidam gymnasiarcham ligna *ἀκάρια* exhi-
bentem tacetissimo ioco inculauit, dicens, quod per eum ne la-
chrymus quidem illic effunderet daretur. Fumus enim exenit
mas oculis, Acapna ligna inde dicta sunt, quod fumo careant. *E-*
rasus li. 8. apoph.

Polemon. Quum articuli morbo lapidescerent, medicos admo-
nuit vt effoderent, incidere: q. Polemonis lapidicinas. Dicebat-
que: Comedendum est, manus non habeo: ambulandum est, pe-
des non habeo: dolendum est, & manus & pedes habeo. *Ex Philo-*
strato.

Brasidas cuidam percontanti, quomodo vulnus accepisset, ioco-
se respondit. Prodenne me scuto. Ita crebro malum per illos venit,
quorum praesidio credimus nos esse tutos. *Plat. in Lac.*

Isbarez cuidam querenti, quod ab ipius equo esset aspersus:
Quid tu, inquit, an me Hippocentaurum esse putas? Iocofe deridens
eum, qui equi morositatem inscribat ei, qui equo infidebat.
Brusli. 3.

Philippus